

Llum i Fosc

Un relat de: [AVERROIS](#)

Des de a on sóc tot és clar i la història i els esdeveniments els puc contemplar sense obstacles. Veig com les vides de milions de sers de tot l'Univers es neguitegen per ser feliços, i la infelicitat els provoca angoixa i temors. Però no haurien d'estar angoixats ja que tot té un principi i un final, i res és per sempre, ni jo.

No sé com presentar-me, no em coneixeu encara que parreu molt de mi. Podria dir que sóc com un oracle, però tampoc sóc això donat que ningú ve a demanar-me res. Vosaltres encara que no m'heu vist mai, m'heu donat un nom "Temps". Tot va començar fa milions d'anys quan l'Univers va ser creat i us ho intentaré explicar de manera entenedora, encara que totes les imatges que us podeu imaginar no tenen punt de comparació ni semblança amb la realitat...

Hi ha una lluita que dura fa milions d'anys. Els sers humans n'han sabut alguna cosa per petits fragments transmesos en llocs amagats i a cau d'orella. És una lluita per l'equilibri del Univers que mantenen els que aquí s'han anomenat, Àngels i Dimonis.

Quan tot va ser creat, la Llum i la foscor van lluitar per omplir aquest Univers, però la una no és res sense l'altre. Els sers lluminosos van aparèixer alimentats per aquesta Llum Universal, però per l'altre banda els sers foscos van dominar les parts obscures a on s'enfrontaven a la Llum.

La foscor i la Llum es complementen, però a on xoquen es produeix una pèrdua d'energia o en podríem dir, de vides. No és una lluita cruenta, els sers, tan lluminosos com foscos, no volen lluitar, però l'Univers els enfronta per ocupar un lloc més gran.

Aquesta lluita fa que es perdin sers de les dues bandes i aquesta energia perduda creï uns altres sers que són neutrals, ni lluminosos, ni foscos.

En un principi aquets sers neutrals es perdien en un lloc que aquí a la Terra veu anomenar "Limbe" i en el que no podien decantar-se per cap de les parts enfrontades.

Representants dels dos bàndols van buscar una manera de no perdre aquets sers i portar-los al seu costat, ja que el "Limbe" provocava cada cop més un desequilibri al Univers. Llavors van arribar a la conclusió de que podrien enviar-los a planetes perquè prenguessin part d'un bàndol o un altre segons per a quina banda es decantessin, si la Llum o la Foscor. I així va ser, van buscar i van trobar planetes en evolució. Els sers que hi havien no estaven desenvolupats i segons van comprovar no arribarien enlloc i desapareixerien en pocs segles. Els va interessar la seva morfologia, i amb una mica d'ajut per la seva part els van poder fer servir de receptacles, tan per els sers neutrals que es trobaven al Limbe, com per els altres que per l'enfrontament entre la Llum i la Foscor podrien anar apareixent.

Cada ser que naixia a la Terra, o en un altra dels planetes elegits, era un receptacle per un ser neutral del Limbe i en la seva vida segon de quina part es decantés, si la Llum o la Foscor, quan moria anava a formar part dels seus, els anomenats Àngels o Dimonis.

Algunes vegades el receptacle té mancances i per això hi han sers que tenen dons que no els haurien de tenir i que els fan diferents. Però ja en parlarem un altra moment.

Aquets Àngels o Dimonis no poden interferir en el desenvolupament dels sers de la Terra, però fa molt de temps un dels Àngels, que és feia dir Lucifer, va voler interferir i va ser llençat a un espai sense Llum ni Foscor anomenat Infern. Després les religions van fer servir aquest lloc per implantar la por a la gent, encara que no tenien ni la més remota idea de que era.

Des de aquell moment hi hagut una vigilància equilibrada dels planetes perquè no hi hagin interferències en els nous nats i per això el contacte amb els vigilants, anomenats Arcàngels, ha fet que en sabéssiu alguna cosa d'ells, encara que alguns diguin que són contes i que tan sols són invencions dels il·luminats.

Tot i que el seu poder és immens, tan Àngels com Dimonis estan controlats per una força superior que fa que tot funcioni i que res no es pari. L'Univers ha de continuar el seu camí i Àngels i Dimonis, així com els sers de la Terra, no podran parar mai.

El que ells no saben és que si haguessin deixat que els sers neutrals omplissin el Limbe, aquest s'hauria col·lapsat i hauria nascut un nou Univers a on l'equilibri hauria estat permanent, sense lluites.

Us he explicat tot això perquè no té cap mena de raó patir, tan sols penseu amb qui voleu anar, si la Llum o la Foscor, que no té res a veure amb el Bé i el Mal. Això serà una altra història que algun dia us explicaré.

Mentrestant gaudiu de la vida. I no perdeu els "Temps".